

serede Befolkning her i Landet er imod det, har vist sig ved Menighedsraadenes Afstemning, og jeg kan ikke paa nogen Maade gaa med til det Syn, at man skulde indføre en Forandring som denne, der efter saa manges Mening griber dybt ind i kirkelige Forhold, mod en bestemt, klar Meningsstilkendegivelse fra et stort Flertal af Menighedsraadenes Medlemmer, som dog nærmest maa antages at repræsentere den kirkeligt sindede offentlige Mening her i Landet.

Det er ikke skjult for nogen, at Spørgsmaalet her ikke er, hvorvidt vi skal vedtage Loven i den Form, hvori det ærede Medlem Fru Elna Munch og hendes Meningsfæller ønsker det, men om vi i det hele taget skal have en Lov, der aabner Adgang for Kvinder til alle Tjenestemandstillinger. At vedtage Lovforslaget i den af det ærede Mindretal foreslaaede Form er det samme som at slaa hele Reformen ihjel, og dette turde dog nok, naar man ser praktisk paa Spørgsmaalet, være en ret afgørende Betragtning. Det er af denne Sags Forhistorie klart, at Lovforslaget ikke kan blive vedtaget i anden Form end her foreslaaet. Det bliver et stort og væsentligt Fremskridt i Retning af Kvindernes Ligestilling. Derfor anbefaler jeg nu, som den Gang jeg fremsatte Lovforslaget, paa det varmeste, at det vedtages uforandret.

Elna Munch: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde, at jeg havde hævdet, at han ikke havde tillagt Afstemningen nogen Betydning. Det har jeg ikke sagt. Derimod sagde jeg, at han havde ikke tillagt Mindretallets Stilling nogen Betydning, og han kan ikke med Rette kalde det en ubetydelig Minoritet, naar saadant noget som 30 pCt. udtaler sig for en Sag. Det ærede Medlems Parti hævder ellers Mindretallets Ret, har i hvert Fald tidligere gjort det.

Den ærede Ordfører Hr. N. Johan Laursen sagde, at han forstod ikke min Stilling til dette Spørgsmaal, at jeg ikke med Glæde vilde skaffe Kvinderne Adgang til alle Embeder, bortset fra Præsteembeder, og at jeg havde udtalt gennem Mindretallets Forslag, at jeg slet intet vilde have. Deri tager det ærede Medlem fuldkommen fejl. Mit Standpunkt er virkelig ikke, at jeg slet ingenting vil have. Nej, men jeg vil ikke have, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller, en Lov, der stempler Kvinderne som anden Klasses Væsener. Jeg maa fastholde, at ogsaa den ærede Ordfører Hr. N. Johan Laur-

sen har affejet Mindretallets Svar indenfor Menighedsraadene, og naar det ærede Medlem sagde, at det var forkert, naar jeg havde udtalt, at der slet ingen Velvillie var at hente hos hans Meningsfæller indenfor Udvalget, vil jeg dertil bemærke, at jeg jo sigtede til dette ganske bestemte Punkt, ikke til Flertallets Stilling i øvrigt. Jeg indrømmer, at jeg naturligvis er glad ved, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller er gaaet med til det, de er gaaet med til, men jeg talte udtrykkelig om hans Forhold til dette ganske bestemte Spørgsmaal, Adgang til Præsteembeder.

Den ærede Ordfører Hr. N. Johan Laursen fremhævede stærkt, at det ikke bare var det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens blaa Øjne eller den fra ham udgaende Fortryllelse, som havde behersket det ærede Medlem og hans Meningsfæller, men at de vel havde overvejet Sagen. Jeg kan kun beklage, at de ved denne grundige Overvejelse er kommet til det Standpunkt, at de har ment det rigtigt at gaa en saadan Krebsegang som den, Partiet Venstre er gaaet i denne Sag fra det Øjeblik, da Spørgsmaalet først blev bragt frem her i Tinget, da vi hørte den mest ubetingede Tilslutning dertil, og til den Stilling, de nu sidst har indtaget i denne Sag.

Den højtærede Statsminister sagde, at det var ingen Hemmelighed, hvorledes han stod i denne Sag, han kunde ikke forstaa mine Bemærkninger, kunde ikke begribe, at jeg kunde tænke mig, at han kunde have taget et andet Standpunkt. Jeg vil gerne sige, at i den Tid, der ligger mellem hans Udtalelser ved første Behandling og Sagens Behandling nu i Dag er Menighedsraadenes Svar fremkommet, og da nu den højtærede Statsminister og hans Parti tillægger Menighedsraadenes Svar saa overordentlig Betydning, var det, jeg tænkte mig Muligheden af, at disse Svar kunde have omvendt den højtærede Statsminister, som erklærede sig for principiel Tilhænger af Kvinders Adgang til Præsteembeder, som erklærede, at han blot ønskede at se, at en Trang paa en eller anden Maade manifesterede sig, og saa snart den havde vist sig, var han villig til at gaa med til denne Reform. Derfor tænkte jeg mig den Mulighed, at den højtærede Statsminister i denne overordentlige Sympatitilkendegivelse fra et meget stort Mindretal af Menighedsraadenes Medlemmer havde set en saadan Trang, at han maaske i Dag sammen med en Del af sit Parti vilde have sluttet sig til vort Æn-